Niewiastę dzielną któż znajdzie?

Starodawny autor Księgi Przysłów stawia pytanie całkiem na czasie. Jakby wiedział, że dzisiaj może trafić na niewiastę z …brodą, która właśnie zmieniła płeć. Ale w tym pytaniu na pewno nie chodzi o syndrom Conchity Wurst, ani też o blednące prądy emancypacyjne i tym podobne zjawiska, przed którymi sama natura prędzej czy później się obroni. Autor Księgi Przysłów szuka prawdziwej kobiety, której nie trzeba niczym poprawiać, ani bronić, ani zrównywać z mężczyzną. Bo ona jest nieporównywalna z czymkolwiek w swej kobiecej naturze, zwłaszcza w jej macierzyńskim powołaniu. To tak jakbyśmy chcieli porównywać Matkę Teresę z Kalkuty z nieboszczykiem Leninem. Dzięki Bogu, świat jest pełen dzielnych niewiast, dlatego jeszcze istnieje, i dlatego ciągle jeszcze zachowuje swoje ludzkie oblicze, które współczesna cywilizacja chce wynaturzyć za wszelką cenę. Spójrz na swoją małżonkę, pomyśl o swojej mamie, popatrz trochę inaczej na tę, która jest matką twoich dzieci (waszych). Niewiasty dzielnej nie trzeba długo szukać: *Jej wartość przewyższa perły. Serce małżonka jej ufa. O len się stara i wełnę, pracuje starannie rękami. Wyciąga ręce po kądziel, jej palce chwytają wrzeciono. Otwiera dłoń ubogiemu, do nędzarza wyciąga swe ręce. … Boi się Pana.* Już od wczesnego rana o wszystkim pomyśli, a kiedy kładzie się spać, wszyscy już odpoczywają.

[prob.]

Te Deum Laudamus

Tydzień temu, w niedzielę 9 listopada o g. 16.00 przeżyliśmy w naszej parafii wielką, wręcz historyczną uroczystość. Ksiądz Biskup Paweł Stobrawa dokonał konsekracji naszego nowego ołtarza. Ołtarz w kościele to nie jest stolik okolicznościowy. Ołtarz to Stół Ofiarny, na którym podczas każdej Mszy Świętej Jezus Chrystus, nasz Pan i Zbawiciel, ofiaruje się za nasze grzechy. Ołtarz z kamienia powstaje wiele miesięcy, ale jego właściwa budowa dokonuje się w godzinie, w której jest konsekrowany przez Biskupa. Warto dla tej godziny się trudzić i warto w tej godzinie uczestniczyć osobiście, bo to jest godzina dla wybranych. Pan Jezus by powiedział: *Oto nadeszła moja godzina*, godzina mojej ofiary za tych, którzy byli obecni i tych którzy pozostali w domach. Bo Chrystus za każdym razem ofiaruje się na ołtarzu, za całą ludzkość, a cóż dopiero za parafian z Czarnowąs. Dużo Krwi Chrystusowej musi się jeszcze przelać na tym ołtarzu, byśmy zostali zbawieni od grzechów, które często są w nas jeszcze głęboko zakorzenione. Uroczystość konsekracyjna była niezwykła, bo konsekracja ołtarza Chrystusowego na to zasługuje. Nowy ołtarz, to ołtarz naszej przyszłości z Bogiem. To ołtarz ministrantów i lektorów, którzy wspólnie z ks. Mariuszem wspaniale przygotowali liturgię świętą. To ołtarz Marianek, które jak ich cudowna Patronka Maryja, dyskretnie spoglądały na te święte czynności, w których zwykle uczestniczy się raz na kilkaset lat. To ołtarz naszego chóru parafialnego, który w

tym dniu zaśpiewał zupełnie na najwyższych tonach, dla Bożej chwały. To ołtarz tych wszystkich, którzy po prostu uznali, że w takiej chwili trzeba być w kościele, bo ta chwila już się nie powtórzy. Chwała i dzięki im za to! To godzina całej naszej wspólnoty. Pan Jezus powiedział: *Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim!* Może właśnie te słowa skłoniły niektórych, by pozostać w domu. Wiele ludzkich kompleksów nas usidla i zamyka na większe dobro. Postawiliśmy Panu Jezusowi ten ołtarz, bo potrzebujemy Jego ofiarowania się za nasze grzechy, i podłości, czasami wyglądające całkiem niewinnie. *Godny podziwu jest ten ołtarz, bo chociaż z natury swej jest kamieniem, staje się święty, gdy tylko przyjmie Ciało Chrystusa* – mówią starożytni Ojcowie. To zupełnie niesamowite, że dobry Bóg pozwala nam budować ołtarze ku Jego chwale. Wiemy: *czy jecie, czy pijecie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie*, a cóż dopiero, kiedy otaczamy ołtarz eucharystyczny, na którym ofiaruje się Syn Boży dla nas i dla naszego zbawienia. Uwielbiamy Cię, Panie Jezu, że pozwalasz nam uczestniczyć w tajemnicy Twojej Miłości, z tak bliska, że aż głowa boli ze szczęścia. Więc jeszcze raz: Wszystkim, dzięki którym mogliśmy być uczestnikami tej pięknej uroczystości, wielkie podziękowania!!! Nie dziękujemy tylko szatanowi, który jest księciem ciemności, i przez całą niedzielę gasił nam światło. Szatan chętnie bawi się światłem. Pan Jezus, który jest Światłością świata sam zadbał o to, by nasza uroczystość konsekracji ołtarza odbyła się w pełnym świetle, w Bożym świetle, w Bożej jasności. To bardzo wymowny znak, że dopiero po zakończonej liturgii, po wyjściu z kościoła, znowu zgasło światło, …ale tylko na chwilę. Bo Chrystus panuje nad księciem ciemności.

[prob.]

Liturgia uroczystej konsekracji ołtarza

Psalmista modli się: *Jak miłe są przybytki Twoje, Panie Zastępów! Dusza moja pragnie i tęskni do przedsieni Pańskich.* Przychodzimy do naszej świątyni spragnieni Bożej bliskości. Podczas uroczystej Mszy świętej Ksiądz Biskup dokona konsekracji nowego ołtarza w naszym kościele. W prefacji mszalnej usłyszymy słowa: *Chrystus będąc prawdziwym Kapłanem i prawdziwym Darem ofiarnym, nakazał nam sprawować na wieki pamiątkę ofiary, którą sam Tobie złożył na ołtarzu krzyża. Dlatego lud Twój zbudował ten ołtarz, który Tobie, Panie, z radością poświęcamy.* Porządek dzisiejszej celebracji będzie następujący. Najpierw **Obrzędy wstępne**. Cała służba ołtarza, na czele z Księdzem Biskupem zbliży się do ołtarza. Po pozdrowieniu wstępnym Ksiądz Proboszcz powita Księdza Biskupa i poprosi o poświęcenie nowego ołtarza. Opuszcza się akt pokuty, a biskup błogosławi wodę i pokropi nią lud oraz nowy ołtarz. Potem nastąpi **Liturgia słowa.** Po czytaniach Ksiądz Biskup wygłosi homilię. Po homilii odmawia się wyznanie wiary, ale opuszcza się Modlitwę powszechną, gdyż śpiewa się Litanię do Wszystkich Świętych. Potem nastąpi główna czynność, a mianowicie **modlitwa poświęcenia i namaszczenie ołtarza**. Najważniejszym i jedynie koniecznym obrzędem przy poświęceniu ołtarza jest sprawowanie Eucharystii. Obrzędy namaszczenia, okadzenia, nakrycia i oświetlenia ołtarza są widocznymi znakami ukazującymi niewidzialne dzieła, których Pan dokonuje za pośrednictwem Kościoła sprawującego Boże misteria, a

zwłaszcza Eucharystię. **Namaszczenie ołtarza**: Przez namaszczenie krzyżmem ołtarz staje się symbolem Chrystusa, który przed wszystkimi został „Namaszczony” i tak jest nazwany. Ojciec przecież namaścił Go Duchem Świętym i ustanowił Najwyższym Kapłanem, aby na ołtarzu swego Ciała złożył w ofierze swoje życie za zbawienie wszystkich. **Kadzidło** spala się na ołtarzu, aby ukazać, że Ofiara Chrystusa, wznosi się do Boga jak miła woń. Ma to również wyrazić myśl, że modlitwy wiernych, pełne błagań i wdzięczności, docierają do tronu Boga. **Nakrycie ołtarza** wskazuje, że ołtarz chrześcijański jest miejscem Ofiary eucharystycznej oraz stołem Pańskim. Dokoła niego stoją kapłani i wierni, i przez tę samą czynność, choć spełniają różne funkcje, sprawują pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa oraz spożywają Wieczerzę Pańską. Dlatego ołtarz jako stół uczty ofiarnej odpowiednio się przygotowuje i uroczyście przyozdabia. **Oświetlenie ołtarza** przypomina, że Chrystus jest „Światłem na oświecenie pogan”, którego blaskiem jaśnieje Kościół, a dzięki niemu cała rodzina ludzka. Ostatnia część to **sprawowanie Eucharystii.** Na przygotowanym ołtarzu biskup sprawuje Eucharystię, która jest główną i najstarszą częścią całego obrzędu. Przez sprawowanie eucharystycznej Ofiary osiąga się i jasno ukazuje najważniejszy cel, dla którego ołtarz zbudowano. Eucharystia, która uświęca serca przyjmujących ją, w pewien sposób uświęca też ołtarz, „Godny podziwu jest ten ołtarz, bo chociaż z natury swej jest kamieniem, staje się święty, gdy tylko przyjmie Ciało Chrystusa”. Po Komunii świętej zaśpiewamy Bogu uroczyste, dziękczynne Te Deum. Potem jest podziękowanie Księdzu Biskupowi oraz podpisanie dokumentu poświadczającego konsekrację.

[prob.]

Od 10 listopada 2014 r. do 16 listopada 2014 r.

W int. tych wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób zaangażowali się w dzieło renowacji naszego kościoła.

Rocznica Konsekracji Kościoła Parafialnego

1. Dzisiaj obchodzimy **Rocznicę Konsekracji Kościoła Parafialnego**. Dziękujemy Panu Bogu za Jego obecność w tej świątyni i przepraszamy za wszelkie lekceważenie tego Świętego miejsca. Modlimy się za kapłanów którzy sprawowali i obecnie sprawują Sakramenty Święte i głoszą Słowo Boże, za Fundatorów i Budowniczych Kościoła. Dziękujemy za dar wiary, tych którzy przychodzą do Boga w niedzielę jak i w dni powszednie. Dziękujemy za ofiarność, dzięki której możemy podejmować prace związane z renowacją kościoła.

Zapraszamy wszystkich na godz. 16.00 na Uroczystą Mszę św. Kiermaszową połączoną z **Konsekracją nowego Ołtarza i poświęceniem Kaplicy Matki z Dzieciątkiem pw. Św. Joanny Beretty Molla**.

2. Dziś także przypada Dzień Solidarności z Kościołem prześladowanym w Syrii. Nieszporów dziś nie będzie.
3. Od poniedziałku do piątku po Mszach wieczornych odmawiany będzie Różaniec za Zmarłych polecanych Miłosierdziu Bożemu w wypominkach. W poniedziałek o 19.00 spotkanie adeptów do bierzmowania z II klas gimnazjalnych.
4. We wtorek przypada Święto Niepodległości. Msze św. będą o 8.00 i 17.00. W środę Msza św. szkolna z różańcem o 17.00.
5. W piątek o 18.00 Msza św. z Różańcem dla młodzieży, studentów i kandydatów do bierzmowania z klas II i III. Po Różańcu na plebanii spotkanie You Cat i próba chóru.
6. W przyszłą niedzielę przypada rocznica poświęcenia Kościoła Katedralnego w Opolu. Kolekta za tydzień będzie na pokrycie kosztów odnowy prezbiterium naszego kościoła i zakrystii. Szafarze zaniosą Komunię Świętą chorym od 9.30.

Składamy podziękowanie za dzisiejszą kolektę na potrzeby naszej parafii i za złożone przed kościołem ofiary na Kościół prześladowany w Syrii. Dziękujemy za udział we wtorkowym Czuwaniu Rodzin i za posprzątanie kościoła. W sobotę o 8:00 do sprzątania prosimy Parafian z ul Broniewskiego.

7. W odpowiedzi na Apel Prezydium Episkopatu Polski, nasz Biskup, podobnie jak biskupi innych diecezji, zwraca się do nas z prośbą o duchowe i materialne wsparcie dla diecezji sosnowieckiej po tragicznym pożarze katedry w Sosnowcu w nocy 28/29 października. Na ten cel będzie zbiórka do puszek po Mszach św. w następną niedzielę.
8. W piątek po Mszy św. wieczornej spotkanie Zespołu **Caritas.**

Liturgia Święta w Parafii od 10.11.2014 do 16.11.2014 r.

Poniedziałek 10.11 – Św. Leona Wielkiego

7.00 Za + ojca Stefana Krukowskiego, męża Stanisława Lichosik i za dusze czyśćcowe.

12.00 /św. Anna/ – Ślub rzymski: Roman Mróz i Mariola Zowada

17.00 Za ++ rodziców Aleksandra i Albinę Gaida, 3 szwagrów, ++ z pokr. Gaida i Krawczyk i za dusze czyśćcowe.

Wtorek 11.11 – Św. Marcina z Tours

8.00 Za + ciotkę Gertrudę Skrzypiec, matkę Klarę, dziadków Wiktorię i Michała, siostrę Krystynę, braci Edwarda i Sylwestra, teściów Marię i Henryka Soisz, ++ pokr. i za dusze czyśćcwe.

17.00 Za + męża Alfreda Kałuża w r. śm., rodziców, teściów, siostrę Bronisławę, szwagra Gerharda, za + Antoninę Gregulec i za ++ pokr. obu stron.

Środa 12.11 – Św. Jozafata

7.00 Za + Elżbietę Lisowski w mc po śmierci.

17.00 /szkolna/ Do Aniołów Stróżów o zdrowie i Boże błog. dla syna Franciszka Stanisławiszyn w 5 r. urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie Rosik i Stanisławiszyn.

Czwartek 13.11 – Św. Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna

7.00 Za + Reinholda Starosta /od Bractwa Różańcowego/

17.00 Za + męża i ojca Jana Jasiołek w r. śm., synową Bożenę, rodziców Stanisławę i Wincentego, braci Tadeusza i Mariana, bratową Helenę, teściów Michalinę i Jana i za dusze czyśćcowe.

Piątek 14.11 – Bł. Marii Luizy Merkert

7.00 Za ++ rodziców Albinę i Józefa Jończyk, Franciszkę i Karola Libawski, brata, ++ z rodziny Libawski i Jończyk oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

18.00 /młodz./ Za + Karola Lisoń w 3 r.śm., teściową Marię, rodziców Marię i Józefa Piechota, szwagrów Huberta, Alfreda i Jerzego, ++ z pokr. obu stron i za dusze czyśćcowe.

Sobota 15.11

7.00 Za + matkę Weronikę Galus w r. śm., ojca Pawła, teściów, Franciszkę i Józefa Woszek, dziadków, ++ z pokr. i za dusze czyśćcowe.

18.00 /niedz./ Za + męża Joachima Cuda, rodziców, teściów i ++ z pokr. obu stron.

XXXIII Niedziela zwykła 16.11

7.00 Za ++ rodziców Jana i Elżbietę Brzoza, 4 braci, ciocię Gertrudę Brzoza, szwagierkę Marię, szwagra Joachima i za dusze czyśćcowe.

8.15 /niem./ Za ++ rodziców Łucję i Józefa Niestrój, Paulinę i Piotra Leja, braci Georga i Franza, 2 bratowe, szwagra Tomasza, ++ z pokr. obu stron i za dusze czyśćcowe.

9.00 /św. Anna/ Za wstaw. św. Anny z podz. za łaski, o zdrowie i Boże błog. dla Henryka Wystrach z okazji 50 rocznicy urodzin.

9.30 Z podz. za łaski, o zdrowie i Boże błog. w rodzinie Rychlik z ok. r. małżeństwa.

11.00 Za + żonę Lidię Resel, brata Adolfa, szwagierkę Gertrudę oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

15.00 Różaniec za zmarłych.

16.00 Z podz. za łaski, o zdrowie i Boże błog. dla syna Denisa Panusch z ok. 25 rocznicy urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie.

Gorliwość o dom Twój pożera mnie

Tytułowe słowa przyszły do głowy uczniom Pana Jezusa po tym, jak widzieli Mistrza, mocno poirytowanego tym, że w domu Ojca, czyli w świątyni urządzono targowisko. Dzisiejsza niedziela uświadamia nam, że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za Kościół, jako wielką wspólnotę, którą tworzymy, ale i jako świątynię, do której przychodzimy się modlić i składać ofiary

dobremu Bogu. Słowa wyjęte z Psalmu 69, w Ewangelii przypisane Panu Jezusowi, mogłyby być duchową dewizą każdego wierzącego, członka Kościoła świętego. Troska, gorliwość o dom Boży czyli o świątynię, winna nas pochłaniać całkowicie, wręcz pożerać. Dom Boży jest wspólnym domem ludzi wierzących, szczęśliwych tym, że sam Bóg żyje, mieszka pośród nich. Troszczymy się o nasze domy i zależy nam również na tym, by nasza świątynia była godna imienia domu Bożego. Dzień dzisiejszy, w którym uroczyście świętujemy nasz parafialny kiermasz, a jednocześnie zamykamy ważny etap w renowacji kościoła, czego przypieczętowaniem będzie konsekracja nowego ołtarza, jest doskonałą okazją, by podziękować tym wszystkim, którzy zwłaszcza w ostatnich tygodniach, na różny sposób pokazali swoje przywiązanie do naszej świątyni, którzy dali świadectwo pięknej i gorliwej troski, która nieraz pochłaniała wiele czasu. Niech Bóg wynagrodzi obficie za tę chrześcijańską żarliwość.

[prob.]

Od 3 listopada 2014 r. do 9 listopada 2014 r.

O Boże miłosierdzie dla nas wszystkich, by Pan Bóg odnowił w nas moc swojego Ducha.

Wybawca mój żyje

Jak to jest z tą śmiercią, z tym umieraniem, z tym, co potem? W umieraniu na pewno już uczestniczyliśmy; gdy umierała babcia, mama, ktoś bliski, gdy trafiliśmy na tragiczny wypadek. Z śmiercią jest chyba inaczej. Bo czym ona jest? Tą pierwszą chwilą, *zaraz po* zakończeniu życia, gdy już wszystko ustało, gdy wszystko już się dokonało, co miało się dokonać. Dlatego mówimy: *konanie*. Ale ono chyba jeszcze należy do życia, tutaj, po tej stronie. Niektórzy twierdzą, że dla człowieka jest to ta *najostatniejsza* szansa, by się nawrócić. Czy komuś się to już udało, nie wiemy. Choć historia Dobrego Łotra na pewno nie była jedyną. Ale co potem? Tzn. po śmierci. Trzy dni w grobie. Życia nie można prze-*sądzić* w ułamku sekundy. Ale w trzy dni już tak, to wiemy. Bóg ma czas. Bóg jest Bogiem wiecznym. Zbawienia nie otrzymuje na podstawie karty kredytowej. Choć PIN naszego życia jest jedyny, nie do podrobienia (*Personal Identification Number*) – ten nasz, tylko do nas należący, kod identyfikacyjny. Kod naszych zasług i strat, naszych dobrych i złych czynów, naszego trudnego i pięknego życia; z Bogiem i bez Boga. Gdyby Bóg nie istniał, trzeba by odwołać Dzień Zaduszny i Wszystkich Świętych, trzeba by odwołać całe nasze życie. Ale *Wybawca nasz żyje*. Bóg (dzięki Bogu!), istnieje. A nasze zasługi? Liczą się zasługi Pana Jezusa, który wysłużył nam i naszym bliskim Zmarłym zbawienie.

[prob.]

Święty kącik dla rodziców z dziećmi

W naszym kościele jest miejsce dla wszystkich. Również dla tych najmłodszych dzieci, które na Msze święte docierają ze swymi Rodzicami w wózeczkach. A jest ich całkiem sporo. Chwała tym Mamom, które nie dały sobie wmówić, że takie maleństwo to jeszcze *nic z tego nie rozumie.* Mądre i święte Mamy wiedzą, że chrześcijańskie życie duchowe zaczyna się u ich dziecka wraz z chrztem świętym. To zupełnie niezwykły obrazek, gdy Mama na początku Mszy sama robi znak krzyża na swoim czole, a zaraz potem robi taki znak na czółku dziecka. Żadna Matka nie zaczyna karmić swojego dziecka dopiero wtedy, gdy ono zaczyna odróżniać smak mleka od smaku chleba. Mądra Matka daje swemu dziecku to, co jest najlepsze. Prowadzenie dziecięcia do kościoła, już od pierwszych miesięcy życia, to znak, że jego Mama wie co jest dobre dla dziecka. Wiadomo, malutkie dzieciątko ma swoje prawa i swoje potrzeby, nieco inne niż osoba dorosła. Nieraz Mamy czują się nieswojo, gdy dziecko zaczyna trochę głośniej płakać, a wierni, z lewa i z prawa zaczynają się wymownie wpatrywać, co będzie dalej, i jak sobie ta młoda Mama z tym poradzi. Z tego powodu, podczas Mszy św. często widać Mamusie i Tatusiów spacerujących po placu kościelnym, by innym nie przeszkadzać. A przecież, tak na dobrą sprawę, wszyscy sobie trochę przeszkadzamy, ale i pomagamy w dobrym przeżywaniu Mszy świętej. I to jest normalne, jesteśmy przecież wspólnotą ludzi wierzących w tego samego Boga, naszego Ojca. Płacz maleństwa podczas Mszy też jest wymownym sposobem chwalenia Pana Boga. Przecież to sam Chrystus powiedział dorosłym: *Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, a nie zabraniajcie im.* To jest

bardzo ważne przykazanie, skierowane do dorosłych, w pierwszym rzędzie do rodziców. Powiem, to ich wielkie życiowe zadanie, także dziadków. Podczas prowadzonych ostatnio prac w prezbiterium naszego kościoła oraz w zakrystii, zdecydowałem, by przy okazji przygotować pomieszczenie dla Matek z dzieckiem (Ojców też!). Oczywiście, nikogo nie zmuszamy do zajmowania tego szczególnego miejsca. Warto jednak wiedzieć, że takie miejsce jest, w dodatku blisko ołtarza, (będzie nagłośnione), a jego wystrój przypomina nieco salę przedszkolną. I zawsze jest tam cieplej. Będzie nam miło, jeśli nasze Mamy zapoznają się z tym nowym miejscem, zwłaszcza, że patronuje mu cudowna Święta Mama, Joanna Beretta Molla, Święta naszych czasów. Jej piękny wizerunek znajduje się w naszej nowej kaplicy poświęconej Rodzicom z ich maleństwami. Za tydzień, gdy Ksiądz Biskup konsekruje nasz nowy ołtarz, poprosimy, by poświecił również to szczególne miejsce, ku większej chwale Bożej.

[prob.]